

תת"ע 8751/07/22 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו ריא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8751-07-22 מדינת ישראל נ' אבו ריא
תיק חיצוני: 10157053223

בפני	כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סאמי אבו ריא

החלטה

1. הנאשם מואשם בכך כי ביום 15/7/21 נהג ברכב כשהוא אווז או משתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית. בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 18/8/22 טענה הסנגורית כי הדו"ח נושא תיק זה התיישן.
2. לטענת הסנגורית, הבקשה להישפט הוגשה ביום בו ניתן הדו"ח, 15.7.21, אולם כתב האישום נושא תיק זה, הוגש רק ביום 25/7/22. לאור טענות הנאשם, ניתנה למאשימה אפשרות להגיב לנטען.
3. בתגובה בכתב אותה הגישה המאשימה נטען כי דו"ח הזמנה לדין בוצע ביום 3/5/22, קרי פחות משנה מאז הדו"ח וקודם לסיומה של תקופת ההתיישנות. הדו"ח המשוחזר, כך נטען, נשלח לנאשם והוחזר ביום 18/5/22 מסיבת "מען לא ידוע", כך שיש לראותו כהמצאה. בהחלטה שניתנה, נקבע כי המאשימה לא צרפה את אישור המסירה המתייחס לנאשם וזה אף לא נשלח לכתובת המופיעה ע"ג ההזמנה למשפט וכי המסמכים שצורפו אינם שלמים. ניתנה למאשימה האפשרות השלים את תגובתה.
4. המאשימה הגישה תגובה משלימה ובה טענה כי ביום 15/7/22 שלח הנאשם בקשה להישפט, באמצעות ב"כ עו"ד חלאילה (התאריך הנכון 15.7.21), ותשובה נשלחה לב"כ הנאשם ביום 18/7/21. הזמנה למשפט וכתב אישום נשלחו לכתובתו של ב"כ המבקש. לטענת המאשימה, היות וההודעה נמסרה לכתובת המעודכנת של ב"כ המבקש, המופיע במשרד הפנים ובקובץ הנהגים, ולמרות שזו חזרה בציון "לא ידוע", יש לראות בדבר הדואר שנשלח כמסירה כדין.
5. לתגובה צורפה הבקשה להישפט. מעיון בבקשה ניתן לראות כי צוין שם הנאשם וכתובתו סחנין וכן צוין שם עורך הדין בישוב סחנין, צוין מיקוד וכן כתובת מייל.

6. כפי שניתן לראות מנספחי התגובה, כתב האישום נשלח לעו"ד עבדאללה חלאילה, בכתובת שצוינה בבקשה להישפט- משפחת חלאילה בסחנין והתקבל בבית הדואר ביום 13/5/22.

7. הסנגור, עו"ד חלאילה, הגיש תשובה לתגובה ובה טענה כי כתובתו של ב"כ הנאשם מעודכנת במשרד הפנים ולכן לא היה מקום לטעון כי כתב האישום נשלח לכתובתו המעודכנת. הסנגור אף צרף אישור ממשרד הפנים על כך. עוד נטען כי היה מקום כי הדו"ח יישלח גם לנאשם, היות וייתכן ובפרק זמן זה החליף את בא כוחו. עוד נטען כי כתובת הסנגור נרשמה ע"ג יפוי הכח שצורף לבקשה ואילו המאשימה התעלמה מכך. הסנגור הפנה לבעייתיות שיש באיתור השמות בישוב, וטען כי היה מקום כי בדבר הדואר יצוין מספר זהות ותיבת דואר. לטענתו, לא התקיימה מסירה כדין והנאשם הוכיח כי חזקת המסירה נסתרה.

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, מצאתי כי דין טענת ההתיישנות להידחות.

9. כעולה מהמסמכים שצורפו על ידי שני הצדדים, בבקשה להישפט צוינה כתובתו של הסנגור, הוא זה שבחר שלא למלא את מספר תיבת הדואר ואינו יכול לבוא בטענות למאשימה כי שלחה את הדו"ח לכתובת אותה ציין הוא בעצמו בבקשה להישפט. אין לצפות מהמאשימה כי תנסה לאתר כתובת אחרת מזו שצוינה על ידי הסנגור בעצמו, אם הכתובת אינה מדויקת, היה עליו לפרט בבקשה את הכתובת המדויקת. אין גם צורך לשלוח לנאשם את הדו"ח המשוחזר, משזה מיוצג על ידי עורך דין בבקשה להישפט, והגיש את הבקשה בשמו.

10. גם הסנגור בעצמו ציין בייפוי הכח כי הוא מייצג את הנאשם בבית המשפט לתעבורה, כך שהמאשימה לא הייתה צריכה לשאול את עצמה האם מדובר בייצוג מתמשך, ולמי עליה לשלוח את הדו"ח. היא פעלה כפי שהייתה צריכה לפעול ושלחה את הדו"ח ואת הזימון לכתובת הסניגור.

11. מעבר לכך, לאחר שהוגשה הבקשה להישפט, קיבל הסנגור מכתב ממפנ"א, אותו צרף בעצמו לתשובה, שנשלח לכתובת שצוינה בבקשה להישפט. לא עלתה כל טענה כי מכתב זה לא התקבל אצל הסנגור, כך שניתן ללמוד כי דברי דואר כן מתקבלים בכתובת אותה ציין הסנגור בבקשה להישפט.

12. הדו"ח והזימון נשלחו לכתובת אותה ציין הסניגור בבקשה להישפט, קודם לחלוף שנה מאז הגשת הבקשה, ולכן לא חלה התיישנות.

13. אני קובעת ישיבת הקראה נוספת ליום 12.2.23 שעה 10.30.

המזכירות תזמן את הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.